

ιαβάζω ιστορίες

Το κουτί

Κωνσταντίνος Πατσάρος

Εικόνες: Βασίλης Γρίβας

ΜΕΤΟΙΧΙΜΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η νταλικά

Όλοι οι υπερήρωες διαθέτουν χαρακτηριστικά που τους κάνουν να ξεχωρίζουν από τους απλούς ανθρώπους. Έχουν όμως και ορισμένες αδυναμίες. Ο Καλ Ελ, για παράδειγμα, ή αλλιώς Σούπερμαν, είναι ένας εξωγήινος με υπερφυσική δύναμη, ικανότητα να πετάει, να βγάζει κάτι σαν λείζερ από τα μάτια του, αλλά, αν βρεθεί κοντά σε κρυπτονίτη, χάνει όλες αυτές τις δυνάμεις και μπορεί ακόμα και να πεθάνει.

Μάλλον δεν είμαι υπερήρωας. Είμαι έντεκα χρονών και όλο αυτό τον καιρό δεν έχω εντοπίσει κάτι τόσο αξιοθαύμαστο στις ικανότητές μου. Αντίθετα, έχω επισημάνει αρκετές αδυναμίες, 27 για την ακρίβεια, όσα δηλαδή και τα παιδιά στην τάξη μου. Τελευταία, μάλιστα, έχω αρχίσει να πιστεύω ότι είμαι απλώς ένας εξωγήινος.

Χωρίς δυνάμεις όμως, τζούφιος. Δεν εξηγείται αλλιώς... Γιατί με κοιτούν διαφορετικά από τους άλλους, γιατί με αποφεύγουν στο διάλειμμα, γιατί τα αγόρια είναι επιθετικά μαζί μου;

Φυσικά σιχαίνομαι το σχολείο. Και όχι μόνο αυτό. Όταν ξεκίνησε φέτος η έκτη δημοτικού, άρχισαν να μη μου αρέσουν και πράγματα που παλιότερα λάτρευα. Για παράδειγμα, τα σουβλάκια τα βρίσκω πια πολύ αλμυρά για το γούστο μου και το καλοκαίρι όχι και τόσο τέλειο, όπως ήταν παλιότερα. Πολλή ζέστη, βρε παιδάκι μου.

Όταν μας ρώτησε η δασκάλα τι ζωγραφιά κάναμε για το καλοκαίρι, άλλοι λέγανε κάτι σχετικό με τη θάλασσα: ψάρια, κύματα, κοχύλια, και άλλοι για μέρη που επισκέφτηκαν κατά τη διάρκεια των διακοπών. Όταν ήρθε η σειρά μου, είπα ότι έφτιαξα μια νταλικά... Ξεκαρδίστηκαν όλοι στην τάξη· γελούσαν πολλή ώρα. Κάποιος μάλιστα, που καθόταν από πίσω, μου πέταξε και ένα μολύβι στο κεφάλι. Ποτέ δε μάθαμε ποιος.

Μετά, όταν με ρώτησαν γιατί ζωγράφισα κάτι τέτοιο, τους είπα ότι είναι μια νταλικά που

τρέχει στην εθνική οδό με κατεύθυνση την Αθήνα, φορτωμένη με παγωμένα νερά και αναψυκτικά για να ξεδιψάσουμε από τον καύσωνα. Τους άρεσε νομίζω, αλλά δεν έχει και πολλή σημασία.

Το μολύβι δε με πόνεσε, είναι αλήθεια. Όταν πάω για ύπνο το βράδυ με πονάει. Όταν σβήσουν όλα τα φώτα και κουκουλωθώ στο κρεβάτι μου, τότε το σκέφτομαι. Είναι πια χειμώνας, κανονικά θα έπρεπε να κρυώνω. Δε συμβαίνει όμως κάτι τέτοιο. Γρήγορα πετάω τα σκεπάσματα από πάνω μου, γιατί έχω γίνει μούσκεμα στον ιδρώτα. Νιώθω ότι έχει 40 βαθμούς Κελσίου στο δωμάτιο και σκάω από τη ζέστη.

Ελπίζω αυτή η νταλικά να μην αργήσει να έρθει.

Ο Αρίφ, ο ήρωας της ιστορίας, είναι ένα παιδί έντεκα χρονών που πηγαίνει στην έκτη δημοτικού. Μέσα στην τάξη νιώθει ότι είναι ένα περίεργο πλάσμα από άλλον πλανήτη, με τρεις κεραίες για μάτια, δορυφορική μύτη, έξι προβοσκιδόσαυτιά για τράβηγμα και έναν σβέρκο διάδρομο προσγείωσης για γήινες σφαλιάρες και μολύβια.

Όλα αλλάζουν όμως, όταν μια μέρα ξεχνά το μολύβι του στο σχολείο. Τότε θα βάλει για πρώτη φορά το χέρι του μέσα στο κουτί με τα χαμένα αντικείμενα της τάξης...

από 9 ετών

ΘΕΜΑ: Σχολική ζωή – Διαφορετικότητα

ISBN: 978-960-566-770-2

9 789605 667702
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΖΗΤ 6770